

til udvalget rettet skriftlig henvendelse optrykkes som bilag til betænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de af udvalget og ministeren for forureningsbekæmpelse stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (venstres, det radikale venstres og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) anfører om problemerne vedrørende den forurening af skove og uhegnede arealer, der er en følge af, at disse er blevet åbnet for offentligheden, at man finder, at der tiltrænges en snarlig revision af naturfredningslovens § 63, således at der, evt. i miljøbeskyttelsesloven, indføres regler, der klargør ansvarsfordelingen, herunder det økonomiske ansvar, for renholdelse af naturen.

Et *andet mindretal* (venstres medlemmer af udvalget med undtagelse af Lennart Larson), der stiller det under nr. 29 anførte ændringsforslag, oplyser, at det ved betænkningens afgivelse endnu ikke har taget endelig stilling til lovforslaget, men vil afvente dets 2. behandling.

Et *tredje mindretal* (det radikale venstres medlemmer af udvalget) mener, at det stærke pres på udvalgsarbejdet har nødvendiggjort et udvalgs møde mellem 2. og 3. behandling, og kan først herefter meddele sin stilling til lovforslaget.

Et *fjerde mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget, der stiller de under nr. 1-9, 12-16, 18, 21, 23-24, 27, 28, 30, 33, 35, 44, 51-52, 55-58, 60-62 og 67 anførte ændringsforslag, oplyser, at det ved betænkningens afgivelse ikke har taget endelig stilling til lovforslaget, men vil afvente dets 2. behandling.

Et *femte mindretal* (Lennart Larson) kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse og har hertil nærmere anført følgende forhold:

1. På grund af sammenhæng mellem miljøspørgsmål og samfundsplanlægning må

det være et absolut krav, at kompetencen vedrørende fysisk planlægning og miljøspørgsmål i størst muligt omfang samles hos én myndighed.

Bekæmpelsen af forureningen af jord, luft og vand bør samles under ét ministerium, under hvilket også naturfredningen henhører.

2. Videre bør administrationen på det lokale plan af alle miljøspørgsmål være enstrengt og — bortset fra ankeinstans — være placeret i samme niveau.

Undertegnede finder dette punkt særlig vigtigt ud fra det nærdemokratiske synspunkt, at miljøspørgsmål i størst muligt omfang bør løses på lokalt plan i nøje samarbejde med de lokale borgere og med lokale eksperter.

3. Sikringen af miljøet må i henhold til loven etableres under et gensidigt ansvar mellem den enkelte borger og det offentlige. Jeg kan derimod ikke acceptere, at ansvaret ensidigt pålægges den enkelte borger eller den enkelte virksomhed.

4. Det er vigtigt, at selve loven og de cirkulærer eller bekendtgørelser, der måtte blive udsendt i forbindelse med dens administration, affattes i et sprog, der er let læseligt og let forståeligt.

5. Jeg finder det principielt uheldigt, at en lovgivning henlægger for mange bemyndigelser til ministeren. Dette gælder især på områder som miljøbeskyttelse, der hidtil kun i begrænset omfang har været underkastet lovgivning, og hvor der derfor ikke er nogen klar praksis, hverken administrativt eller ved domstolene. Jeg vil derfor kun i begrænset omfang kunne affinde mig med videregående bemyndigelser og kun, såfremt de fire første punkter, som ovenfor nævnt, vil blive opfyldt fra ministerens side.

6. Endelig må jeg kræve, at dansk miljølovgivning i størst muligt omfang følger den europæiske lovgivning. Det vil med andre ord sige, at dansk lovgivning må koordineres og sammenarbejdes med miljølovgivningen i de øvrige europæiske lande. Især er dette vigtigt inden for EF i samme grad, som etableringsret og fri bevægelighed for kapital, varer og arbejdskraft gælder på tværs af grænserne. Kun derved kan dansk erhvervsliv opnå samme konkurrencebetingelser som erhvervsliv i de øvrige EF-lande.